

8

1265?— ’Ασσιζαι τῆς Ἀντιοχείας.

Τὸ ἀρχικὸν κείμενον, εἰς παλαιογαλλικὴν γλῶσσαν, δὲν διεσώθη. Ἐν 384 ἀπόδοσίς των εἰς ἀρμενικήν, ὑπὸ τοῦ «κοντοστάύλου» Sémpad (1206?–1276), μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν γαλλικήν. Φαίνεται, ὅτι τὸ τμῆμα Β', ἐξ 21 τίτλων, περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς «Αὐλῆς τῆς Βουργησίας», ἔχει ὑποστῆ βυζαντινὴν ἐπίδρασιν. Πρβλ. 140, ἵδιως σ. 117–119.

9

1299. Συνθήκη Χάνδακος (Κρήτης), ἐξ ἀρθρων 32, μεταξὺ Ἐνετῶν καὶ τοῦ μεγάλου Ἀρχοντος Ἀλεξίου Καλλιέργη.

ἐν 415, σ. 126–133, ἐν 263, σ. 300–330 καὶ, πληρέστερον, ἐν 246, σ. 264–275. Πρβλ. καὶ ἐν 267, σ. 64–69.

«... 11. Ἀκμὴ σὺ καὶ πάντες, οἱ ἡσαν μονοτεμένοι, τὰ ὑπορῆτε ποιεῖν συμπεθεοίας μετὰ τῶν λατίνων.

24. Ἀκμὴ τὰ χρέη τὰ μὴ ἔχωσι ζητηθῆται εἰμὴ εἰς διδούς γάντους εἰς ἀγάπην καὶ τότε μόνον τὸ κεφάλιν.

25. Ἀκμὴ ἵνα πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις, ἃς ἐποίησε τὸ καὶ οἱ ποιτίαδες σον, τὰ ὕσι στερεαί.

27. Ἀκμὴ ἐάν τις φυτεύῃ ἀμπέλι, ἢ δένδρα ἐπάνω εἰς γῆν ἐποιεῖ, τὰ ἔχῃ ὁ αὐθέντης τῆς γῆς τὸ ἴμισ. καὶ τὸ ἔτερον ἴμισ. ἐκεῖνοι διον τῷ φυτεύσασθαι, ἐργαζόμενος πάντοτε ἐκεῖνα ἐκεῖνος διον τῷ ἐφύτευσαν.

28. Ἀκμὴ ἐάν τις ἐποίησεν μελλοτάσι ἐπάνω εἰς γῆν ἐτέρου ὄπωποτε οὐκ ἐγενῆθη, τὰ ἔχῃ τὸ ἴμισ. ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου καὶ τὸ ἔτερον ἴμισ. ἐκεῖνος διον ἔκαμεν τὸ μυλοστάσι.

29. Ἀκμὴ κανεὶς τῶν μονοτεμένων τὰ μὴ ἔνει κρατήμενος δινλεῦσαι τῇ αὐθεντίᾳ ἔξωθεν τῆς νῆσου, ἐὰν μὴ θελήσῃ ...».

10

1303–1331. «’Ασσιζαι τῆς Ρωμανίας»,

συνταχθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρῳ ὑπὸ ἀριθ. 3, πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπὸ τῶν Φράγκων καταληφθεισῶν Χωρῶν. Ἀρχικὸν κείμενον δὲν διεσώθη. Μνημ. ἐν τῷ ὑπὸ ἀριθ. 18, ὡς «συνήθεια» (στ. 1250, 1295, 2095, 7413, 7481, 7519, 7610, 7670, 7876, 7905), ἢ «τοῦ τόπου τὰ συνήθεια» (στ. 7334, 7504, 7510, 7568, 7589, 7639, 7923, 8640), ἢ «ὁ νόμος τῶν ρωμαίων» (στ. 2095). Ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρ. Ἐρρίκου πρὸς Γοδοφρεῖδον τὸν Α', τὸν Βιλλαρδουΐνον (στ. 2611 : «κι' ἀπαύτου γάρ τοῦ ἔδωκεν ἐγράφου τὰ συνήθεια»). «Οτι αἱ Ἀσσιζαι ἥσαν γραπταί, συνάγεται καὶ ἐκ τῶν στ. 7567, 7588, 7715 : «τοῦ νόμου τὸ βιβλίον». Μεταγενεστέρα ἐνετικὴ διασκευὴ ἐν 404, σ. 493–534, ἐπὶ τῇ βάσει δύο χφφ. Νεωτέρα, ἀρίστη, κριτικὴ ἔκδοσις, ἐπὶ τῇ βάσει ἐτέρων 10 χφφ., μετ' ἐκτεταμένης ἀναπτύξεως, ἐν 444 (τὸ κείμενον ἐν σ. 143–342.). Ἀγγλικὴ μετάφρασις ἐκ τῆς τελευταίας, ἐν 455, μετ' ἐκθέσεως. Πρβλ. 454, διόπου ὑποστηρίζεται, ὅτι αἱ Ἀσσιζαι τῆς Ρωμανίας δὲν συνετάχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἀσσιζῶν Ἱερουσαλήμ καὶ Κύπρου, ἀλλὰ τοῦ τοπικοῦ ἐλληνικοῦ Δικαίου. Περὶ τοῦ γεωγραφικοῦ δρου «Ρωμανία» πρβλ. 8 καὶ 443. Περὶ τῶν Ἀσσιζῶν τούτων πρβλ. καὶ 453 σ. 242, 401–402.

